

ปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดร้อยเอ็ด

Administrative Factors Affecting the Readiness to ASEAN Community amongst the Local Government Officials in Phon Thong District, Roi Et Province

เพ็ญภักดี บุรีรัตน์¹ และ สุรศักดิ์ ชะมารัมย์²

¹สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะนิติรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

²สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะนิติรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

¹Email : puyp1992@gmail.com; ²Email : surasakchamaram@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดร้อยเอ็ด 2) เปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดร้อยเอ็ด 3) ศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดร้อยเอ็ด และ 4) ศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อเสริมสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดร้อยเอ็ด มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 221 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านความรู้ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบความพร้อมจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัด และประสบการณ์ในการทำงานไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนด้านอายุมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) ปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้แก่ ปัจจัยด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ และปัจจัยด้านค่านิยมร่วม โดยสามารถทำนายความแปรปรวนรวมกันได้ร้อยละ 58.60 ($R^2 = .586$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อเสริมสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ หน่วยงานควรจัดให้มีการฝึกอบรมด้านภาษาให้กับบุคลากรท้องถิ่น จัดให้มีการฝึกทักษะการใช้เทคโนโลยี รวมทั้งส่งเสริมการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในสำนักงานเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ : ปัจจัยการบริหารจัดการ, ความพร้อม, ประชาคมอาเซียน, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the readiness's level to ASEAN community amongst the local government officials in Phon Thong district, Roi Et province, 2) to compare the readiness to ASEAN community amongst the local government officials in Phon Thong district, Roi Et province, 3) to study administrative factors affecting the readiness to ASEAN community amongst the local

government officials in Phon Thong district, Roi Et province, and 4) to recommend for improvement of the readiness to ASEAN community amongst the local government officials in Phon Thong district, Roi Et province. The samples were 221 officials. The research instruments used were questionnaires. Statistical tools employed were frequency, percentage, mean, standard deviation, independent-samples t-test, One-Way ANOVA, stepwise multiple regression and content analysis to analyze qualitative data. The main research findings revealed that; 1) The overall result of readiness to ASEAN community was in a high level, the attitude was ranked the highest, followed by the skills, and the knowledge was in the lowest rank. 2) The readiness to ASEAN community classified by sex, education, position, division, and working experience were not difference, and age was significantly difference at the .05 level. 3) Two administrative factors consisted of the skills and the share values affected the readiness to ASEAN community which could totally explain the dependent variables at 58.60 ($R^2 = .586$) with .05 level of statistical significance. And 4) the recommendations for improvement of the readiness to ASEAN community mainly included; the organization should provide language training and technology skills training to local personnel, and promote to adopt new technologies using in the offices.

Keywords : Administrative factors, the Readiness, ASEAN community, Local Government Organization

1. บทนำ

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรงภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) อันเป็นผลพวงมาจากความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technologies: ICTs) ได้มีส่วนสำคัญทำให้เกิดการเข้าสู่สังคมแห่งการรวมตัวกันในระดับภูมิภาคของแต่ละมุมโลกที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน เพื่อสร้างพลังอำนาจต่อรองและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศทุกด้าน เช่น การรวมกลุ่มของประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรป ก่อตั้งเป็นสหภาพยุโรป (European Union-EU) ในปี พ.ศ. 2535 ภายใต้สนธิสัญญา มาสทริชต์ การรวมกลุ่มของประเทศต่างๆ ในทวีปแอฟริกา ก่อตั้งเป็น สหภาพแอฟริกา (African Union: AU) ในปี พ.ศ. 2544 ที่เดอรัม ประเทศแอฟริกาใต้ เช่นเดียวกันกับในปี พ.ศ. 2558 ที่ประเทศไทยของเรา กำลังจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) อันเป็นความเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่เกิดจากความสัมพันธ์ในรูปแบบที่แวดวงการวิชาการเรียกกันว่า “ความสัมพันธ์แบบภูมิภาคนิยม (Regionalism)” ของประเทศสมาชิกในอาเซียน หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations) ที่ประกอบด้วย 10 ประเทศ อันได้แก่ ไทย (2510) สิงคโปร์ (2510) อินโดนีเซีย (2510) มาเลเซีย

(2510) ฟิลิปปินส์ (2510) บรูไน (2527) เวียดนาม (2538) ลาว (2540) พม่า (2540) และกัมพูชา (2542) โดยมุ่งหวังผลความสำเร็จทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความมั่นคงในอาเซียน ดังนั้น ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวย่อมจะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนคนไทยเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้แน่นอน

นอกจากประชาคมอาเซียนจะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนคนไทยเราแล้ว ประชาคมอาเซียนยังทำให้หน่วยงานทั้งในระดับภาครัฐ และภาคธุรกิจเอกชนต่างได้รับผลกระทบกันโดยถ้วนหน้าไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานในระดับท้องถิ่นของรัฐที่เรียกว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” อันประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการจัดทำบริการสาธารณะระดับท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด การรวมเป็นประชาคมอาเซียนจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจที่ต้องรับผิดชอบหลากหลายเพิ่มมากยิ่งขึ้น เนื่องจากประชาชนจะมีความความต้องการที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษา สาธารณูปโภค ฯลฯ ทำให้หน่วยงานในระดับท้องถิ่นของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมรับมือและปรับเปลี่ยนบทบาทในการจัดทำบริการสาธารณะให้เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับบริบทของเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นดังกล่าวให้ได้อย่างกลมกลืนมากที่สุด

อย่างไรก็ดี เรื่องการสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้ถูกนำมาบรรจุไว้เป็นส่วนหนึ่งของทิศทางการพัฒนาระบบราชการไทยในปัจจุบัน ซึ่งในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ.2556 - พ.ศ.2561) ได้บรรจุประเด็นนี้ไว้ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7: การสร้างความพร้อมของระบบราชการไทยเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนนั้นได้มุ่งเน้นเตรียมความพร้อมของระบบราชการไทยเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทั้งประสาน พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกันในการส่งเสริมและยกระดับธรรมาภิบาลในภาครัฐของประเทศสมาชิกอาเซียน อันจะนำไปสู่ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางการเมือง และความเจริญมาสุกของสังคมร่วมกัน ซึ่งมีกลยุทธ์รองรับที่สำคัญโดยเฉพาะในกลยุทธ์ 7.1.3 ที่ว่าส่งเสริมให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐเตรียมความพร้อมข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจ ค้นหาแนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาข้าราชการอย่างมีระบบ เน้นความสำคัญของความร่วมมือในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของข้าราชการและส่วนราชการให้มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) [1] ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าแนวทางดังกล่าวเป็นหลักปฏิบัติของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐทุกแห่งทั้งในระดับส่วนกลาง ภูมิภาค หรือแม้แต่ส่วนท้องถิ่นเองในการที่จะเสริมสร้างขีดสมรรถนะการบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติต่อประชาคมอาเซียน ทั้งนี้เพื่อให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความพร้อมและเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ดว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับใด และความพร้อมดังกล่าวมีความแตกต่างกันหรือไม่ มีปัจจัยการบริหารจัดการใดบ้างที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด รวมถึงศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อเสริมสร้างความพร้อมในการเข้าสู่

ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศประกอบการกำหนดนโยบายการดำเนินงานในด้านต่างๆขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด และพื้นที่ใกล้เคียงหรือพื้นที่อื่นๆ เพื่อให้มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด

2.4 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อเสริมสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด แบ่งออกเป็นเทศบาลตำบล จำนวน 6 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 9 แห่ง รวม 15 แห่ง จำนวนบุคลากรรวม 497 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 221 คน คำนวณจากสูตรของทาโร ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ ตอนที่ 2

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อเสริมสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ลักษณะเป็นแบบปลายเปิด ทั้งนี้ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งชุด จำนวน 60 ข้อ เท่ากับ .96

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ ดำเนินการโดยขอหนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูลจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดเพื่อนำส่งนายกเทศมนตรีตำบล และนายกองค้การบริหารส่วนตำบลต่างๆในพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด เตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอต่อกับกลุ่มตัวอย่างและลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยตนเอง ทำการตรวจสอบความถูกต้อง และนำแบบสอบถามมาลงรหัสเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์และแปลผล และนำเสนอผลในรูปของค่าสถิติ พร้อมทั้งคำบรรยายส่วนแบบสอบถามปลายเปิดนำมาจัดระเบียบข้อมูลแยกตามตัวแปรที่ศึกษาและนำไปวิเคราะห์ในรูปแบบการพรรณนาบรรยาย

3.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลประเภทแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลดังกล่าวจากเอกสารต่างๆ ได้แก่ หนังสือบทความทางวิชาการ รายงานการวิจัย สารนิพนธ์วิทยานิพนธ์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย (1) การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยใช้การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ เพื่อพรรณนาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และใช้ค่าเฉลี่ย และส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นตามตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม (2) การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติ independent-samples t-test, F-test (One way ANOVA) และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise)

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

4. สรุปผลการวิจัย

4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ดในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับความพร้อมมากที่สุดคือ ด้านเจตคติ รองลงมาคือ ด้านทักษะ ส่วนด้านที่มีระดับความพร้อมต่ำสุดคือ ด้านความรู้ โดยสามารถแยกพิจารณาออกเป็นรายด้านดังนี้

4.1.1 ด้านความรู้ ทั้งโดยรวมและรายข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ มีความรู้ ความหมาย และความสำคัญของประชาคมอาเซียนและกฎอาเซียน มีความรู้ถึงความสำคัญในความร่วมมือของอาเซียนในด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมและวัฒนธรรม มีความรู้และเข้าใจระบบเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน รองลงมาได้แก่ มีความรู้และเข้าใจในด้านสังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศอาเซียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ มีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งประเทศสมาชิกอาเซียน (7 ประการ)

4.1.2 ด้านทักษะ ทั้งโดยรวมและรายข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ มีการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและมีวิสัยทัศน์ที่ถูกต้อง รองลงมาได้แก่ มีการปรับตัวให้เข้ากับผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีความสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา)

4.1.3 ด้านเจตคติ ทั้งโดยรวมและรายข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ มีความภูมิใจในความเป็นไทยและความเป็นอาเซียน รองลงมาได้แก่ มีความตระหนักในความเป็นอาเซียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ย

ต่ำสุดได้แก่ มีการสร้างความรู้สึกรักจากประสบการณ์นำพัฒนาประชาคมอาเซียน

4.2 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ดจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัด และประสบการณ์การทำงานไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนด้านอายุมีความแตกต่างกัน จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ และด้านเจตคติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ปัจจัยการบริหารจัดการ ได้แก่ ปัจจัยด้านทักษะความรู้ ความสามารถ และปัจจัยด้านค่านิยมร่วม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .344 ($R = .344$) มีค่าอำนาจในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 58.60 ($R^2 = .586$) ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยด้านทักษะความรู้ ความสามารถ และปัจจัยด้านค่านิยมร่วมสามารถอธิบายความแปรปรวนรวมกันได้ร้อยละ 58.60 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ .505 ($SE_{est} = .505$) ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ เท่ากับ 1.555 ($a = 1.555$) การทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเท่ากับ 57.076 ($F = 57.076$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานตามที่กำหนดไว้

4.4 ข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อเสริมสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ดที่สำคัญได้แก่ หน่วยงานควรจัดให้มีการฝึกอบรมด้านภาษาให้กับบุคลากรท้องถิ่น จัดให้มีการฝึกทักษะการใช้เทคโนโลยี รวมทั้งส่งเสริมการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในสำนักงานเพิ่มขึ้น

5. การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายในที่นี้ดังนี้

5.1 ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ

โพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ดในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับความพร้อมมากที่สุดคือ ด้านเจตคติ รองลงมาคือ ด้านทักษะ ส่วนด้านที่มีระดับความพร้อมต่ำสุดคือ ด้านความรู้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดีทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ทั้งนี้เนื่องจากหน่วยงานมีการจัดกิจกรรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติต่อประชาคมอาเซียนให้แก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ บุคลากรก็ได้รับความรู้ความเข้าใจจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆอย่างหลากหลาย ในขณะที่เดียวกันอีกด้วย ทำให้บุคลากรมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน มีการคิดวิเคราะห์ห้อย่างมีเหตุผลและมีวิสัยคิดที่ถูกต้อง รวมถึงมีความภูมิใจในความเป็นไทยและความเป็นอาเซียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรวิสิฐ มูลงามกุล และคณะ [2] ที่ทำการวิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนและการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาองค์การสู่ประชาคมอาเซียนขององค์การ บริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลางในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

5.2 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ดจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัด และประสบการณ์ในการทำงานไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนด้านอายุมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งมีประเด็นนำมาอภิปราย ดังนี้

5.2.1 ด้านเพศ พบว่า ทั้งโดยรวมและรายได้ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ดได้มีการส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับมีความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเสมอภาคระหว่างบุคลากรที่เป็นชายและหญิง อันทำให้บุคลากรมีความรู้ ทักษะ และเจตคติต่อประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดี จึงทำให้เพศไม่มีผลดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลียว เกื้อนภา [3] ที่ทำการวิจัยเรื่องการดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเครือข่ายศูนย์อาเซียนศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า เพศชายและเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.2 ด้านอายุ พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะบุคลากรมีความรับรู้ในประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน อันส่งผลทำให้มีความพร้อมของการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกันไปด้วย โดยบุคลากรกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีความพร้อมด้านความรู้ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากกว่า บุคลากรกลุ่มที่มีอายุ 30 – 40 ปี ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี มีการรับรู้ในเรื่องอาเซียนมานานมากแล้วก่อนหน้านี้ที่จะรวมกันเป็นประชาคมอาเซียน ส่วนในด้านเจตคตินั้นบุคลากรกลุ่มอายุ 41-50 ปี มีความตระหนักในความเป็นอาเซียนมากกว่ากลุ่มที่มีอายุมากกว่า 50 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภพชน เชื้อมทอง [4] ที่ทำการวิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในด้านการเป็นนานาชาติแตกต่างกัน

5.2.3 ด้านระดับการศึกษา พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะบุคลากรส่วนใหญ่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ดสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ทำให้สามารถเรียนรู้เรื่องประชาคมอาเซียนและเข้าใจในประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดีในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน จึงทำให้ระดับการศึกษาไม่มีผลดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรศ ทวีราชชัย [5] ที่ทำการวิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมการบริหารจัดการในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสัตหีบเขตฐานทัพเรือและเขตกองเรือยุทธการสังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนสู่ประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านวุฒิการศึกษามีความต้องการไม่แตกต่างกัน

5.2.4 ด้านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัด พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน

เขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ดทุกแห่งต่างก็มีการตระหนักและให้ความสำคัญกับความพร้อมของการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่เป็นไปตามกระแสหลักของการบริหารราชการไทยที่ทุกหน่วยงานจะต้องปรับตัวให้เข้ากับบริบทประชาคมอาเซียนตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2556 - พ.ศ. 2561) ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การสร้างความพร้อมของระบบราชการไทยเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน จึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดไม่มีผลดังกล่าว

5.2.5 ด้านสถานะ พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ดมีการส่งเสริมและสร้างความตระหนักในเรื่องประชาคมอาเซียนให้กับบุคลากรทุกระดับตั้งแต่ระดับผู้บังคับบัญชาลงมาจนถึงระดับปฏิบัติงานในรูปแบบของการจัดกิจกรรมอบรมหรือสัมมนาขึ้นในหรือนอกหน่วยงาน อันส่งผลทำให้บุคลากรไม่ว่าจะมีสถานะใดย่อมมีความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดี จึงทำให้สถานะไม่มีผลดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจากรุวรรณี แพร่ศรีสกุล [6] ที่ทำการวิจัยเรื่องสภาพและแนวทางการบริการสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครู ผู้บริหาร และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

5.2.6 ด้านสำนัก/กองที่สังกัด พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ดมีการส่งเสริมและสร้างความตระหนักในเรื่องประชาคมอาเซียนให้กับบุคลากรในทุกๆหน่วยงาน อันทำให้บุคลากรมีความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นอย่างดี จึงทำให้สำนัก/กองที่สังกัดไม่มีผลดังกล่าว

5.2.7 ด้านประสบการณ์ทำงาน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต

อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ดส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 6-10 ปี ขึ้นไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบุคลากรมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติต่อการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี ทำให้สามารถปรับตัวเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างเหมาะสม จึงทำให้ประสบการณ์ทำงานไม่มีผลดังกล่าว

5.3 ปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ดได้แก่ ปัจจัยด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ และปัจจัยด้านค่านิยมร่วม สามารถอภิปรายผลตามลำดับที่ขอสมการถดถอยดังนี้

5.3.1 ปัจจัยด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ กรณีที่พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างปัจจัยด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งนี้ อธิบายได้ว่าหน่วยงานมีการพัฒนาหรือฝึกอบรม เพื่อเพิ่มพูนความชำนาญของบุคลากรเป็นประจำ ทำให้บุคลากรมีความตื่นตัวการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อลดค่าใช้จ่ายและเวลาในการทำงาน ทำให้หน่วยงานมีบุคลากรที่มีความชำนาญพิเศษหรือมีขีดความสามารถโดดเด่นเป็นจำนวนมาก ดังนั้น จึงทำให้ปัจจัยด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุชิตา พลายอยู่วงศ์ [7] ที่ทำวิจัยเรื่องความพร้อมในการให้บริการเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของผู้ประกอบการรถทัวร์ปรับอากาศสายอีสาน-เหนือ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านสมรรถนะผู้บริหาร ปัจจัยด้านพัฒนาบุคลากรมีอิทธิพลต่อความพร้อมในการให้บริการเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของผู้ประกอบการรถทัวร์ปรับอากาศสายอีสาน-เหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3.2 ปัจจัยด้านค่านิยมร่วม กรณีที่พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างปัจจัยด้านค่านิยมร่วมกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า เนื่องจากบุคลากรมีความยึดมั่นในหลักความถูกต้องในการปฏิบัติงาน มีการนำค่านิยมร่วมไปดำเนินงาน

ในทางปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ยึดถือค่านิยมร่วมของหน่วยงานในการปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบด้วยความเสียสละ เพื่อประโยชน์ต่อส่วนร่วม และปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบด้วยความมุ่งมั่น ทุ่มเท และเพียรอดสาหัส นอกจากนี้อุดมการณ์หรือค่านิยมร่วมในการดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงทำให้ปัจจัยด้านค่านิยมร่วมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกียรติชัย เวชญาพันธุ์และคณะ [8] ที่ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการบริหารจัดการของผู้นำชุมชน จังหวัดปทุมธานี ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมด้านการบริหารจัดการประกอบด้วย ค่านิยมร่วม และทักษะบริหารมีอิทธิพลต่อสมรรถนะการบริหารของผู้นำชุมชนจังหวัดปทุมธานี

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

6.1.1 ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับของหน่วยงานมีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งประเทศสมาชิกอาเซียน โดยการจัดกิจกรรมอบรมหรือสัมมนาขึ้นในหรือนอกหน่วยงาน เพื่อสร้างความรู้และเข้าใจเรื่องโครงสร้างและกลไกในการดำเนินงานของอาเซียน พร้อมทั้งทราบบทบาทหน้าที่ของตนเอง และหน่วยงาน เพื่อให้สามารถดำเนินการตามภารกิจและการให้บริการประชาชนเป็นไปอย่างราบรื่นภายใต้บริบทของการเป็นประชาคมอาเซียน

6.1.2 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้บุคลากรมีทักษะและความสามารถในการสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา อันได้แก่ ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา โดยอาจจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะด้านภาษาดังกล่าวด้วยการพัฒนารูปแบบหลักสูตรอบรมทักษะภาษาประเทศเพื่อนบ้านระยะสั้นขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น หลักสูตรพัฒนาทักษะภาษาลาว หลักสูตรพัฒนาทักษะภาษากัมพูชา เป็นต้น

6.1.3 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้บุคลากรสร้างความรู้สึกจากประสบการณ์นำการพัฒนาประชาคมอาเซียน และมีความตระหนักในความเป็นอาเซียน ซึ่งอาจดำเนินการดังกล่าวด้วยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่หลากหลาย โดยเน้นให้บุคลากรได้รับ

ประสบการณ์ตรง และมีโอกาสค้นพบด้วยตนเองให้มากที่สุด ยึดหยุ่นในเรื่องระยะเวลาตามความสนใจของบุคลากรแต่ละคน รวมทั้งเปิดโอกาสให้บุคลากรได้ฝึกคิดด้วยการใช้คำถามปลายเปิด และยอมรับความคิดเห็นที่หลากหลายของเพื่อนร่วมงานด้วยกัน

6.1.4 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาหรือฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน เพื่อเพิ่มพูนความชำนาญในการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับประชาคมอาเซียนได้อย่างเหมาะสม โดยอาจเชิญบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือฝึกอบรมในเรื่องดังกล่าวให้กับบุคลากรทุกระดับ เพื่อสร้างความตื่นตัวต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน ทั้งนี้เพื่อให้บุคลากรมีความชำนาญหรือมีขีดความสามารถโดดเด่นมากขึ้น

6.1.5 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรยึดมั่นในหลักความถูกต้องในการปฏิบัติงาน โดยการนำค่านิยมร่วมไปดำเนินงานในทางปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบด้วยความมุ่งมั่น ทุ่มเท และเพียรอดสาหัส รวมตลอดทั้งมีอุดมการณ์หรือค่านิยมร่วมในการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนได้อย่างเหมาะสม

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ควรขยายขอบเขตพื้นที่ในการศึกษาให้มากขึ้นหรือครอบคลุมทุกๆพื้นที่ เพื่อจะทำให้ทราบองค์ความรู้ที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นในการศึกษาวิจัย

6.2.2 ควรศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อจะได้ข้อมูลที่มีความชัดเจน และมีความลึกกว่าข้อมูลที่เก็บจากแบบสอบถาม เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหน่วยงาน

6.2.3 การศึกษาวิจัยในเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอีกหลายมิติ การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ควรศึกษาหลายๆปัจจัยให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหน่วยงาน

7. เอกสารอ้างอิง

[1] สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.), “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ระบบราชการไทย (พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2561)”, กรุงเทพฯ, วิชั่น พรินท์ แอนด์ มีเดีย, 2556.

[2] อีร์วิสรัฐ มูลงามกุลจ และคณะ, “การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนและการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคกลาง”, วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย, ปีที่ 3, ฉบับที่ 2, 2556, หน้า 71-82.

[3] เฉลียว เกื้อนเกา, “การดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเครือข่ายศูนย์อาเซียนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, 2554.

[4] ภขพน เชื้อมทอง, “การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์”, วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 2556.

[5] พรศ ทิวารัตชัย, “การเตรียมความพร้อมการบริหารจัดการในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสตรีหีบ เขตฐานทัพเรือและเขตกองเรือยุทธการ สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนสู่ประชาคมอาเซียน”, สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2555.

[6] จารุวรรณี แพร์ศรีสกุล, “สภาพและแนวทางการบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์”, วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2556.

[7] อนุชิตา พลายอยู่วงศ์, “ความพร้อมในการให้บริการเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของผู้ประกอบการรถทัวร์ปรับอากาศสายอีสาน-เหนือ”, การศึกษาเฉพาะบุคคลปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2556.

[8] เกียรติชัย เวชฎาพันธุ์และคณะ, “การพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการบริหารจัดการของผู้นำชุมชน จังหวัดปทุมธานี ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน”, การประชุมวิชาการเพื่อนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ประจำปี พ.ศ. 2557, ปทุมธานี, มิถุนายน. หน้า. 11-24.